

[Udenrigsministeren.]

Interesser i Europa. Ja, begge Dele synes jeg er rigtige. Jeg maa indrømme, at jeg synes, at det ærede Medlem lige saa godt kunde have erklæret dette for en Sandhed som for et Paradoks, om hvilket man jo i al Almindelighed mener, at det ikke staar i et afgørende venskabeligt Forhold til Virkeligheden. Efter mit Skøn er det virkelig af den mest vidtrækkende Fremtidsbetydning, at man her naar fremad, at man naar til et Resultat; men det er fuldkommen givet, at en pludselig Forvandling af Europas nuværende Tilstand med Hensyn til Toldmurene er ganske umulig; den vilde virke ganske ødelæggende. Derfor tager man heller ikke dette som sit Formaal ved nogen af disse Forhandlinger; det, man tager som Formaal, er at skaffe saa megen Ro, at man paa Grundlag heraf kan forhandle om, hvilke jævnt fremadskridende Forandringer, hvilke efter Forholdene tilpassede Forandringer det er muligt at sætte i Værk for derigennem at lette de økonomiske Forhold i Europa. Det er der ingen Modsigelse i; det er intet Paradoks, men en fuldstændig rigtig og naturlig Politik; og det er denne, Folkeforbundet har lagt til Rette med Tilslutning fra hele denne Kreds af Stater og med den stærkeste Interesse fra den paa dette Omraade initiativtagende Stat; England, og under meget stærk Interesse fra Frankrig, der under Konferencens sidste Del lagde den allerstørste Vægt paa at opnaa et tilfredsstillende Resultat, at opnaa en Aftale, og satte særdeles meget ind under de afsluttende Forhandlinger paa dette Punkt. Det er rigtigt, at der for Danmark som for andre europæiske Stater vil komme visse Vanskeligheder ved et saadant Samarbejde; men jeg for mit Vedkommende maa her understrege, hvad jeg havde Lejlighed til flygtigt at berøre forleden Dag, at det aldrig kan være andet end forbavsende, at det konservative Folkeparti, som med saa megen Iver ved enhver Lejlighed understreger en Solidaritetsforpligtelse med Hensyn til Løsningen af militære Opgaver, aldrig er hjemme, naar det drejer sig om at deltage i det opbyggende Arbejde til Skabelse af international Solidaritet paa det økonomiske Omraade.

Det Forslag, der her foreligger, er et Skridt frem mod dette Maal, og hvad enten det nu hurtigt eller lidt senere bliver vedtaget i den danske Rigsdag, haaber jeg i hvert Fald, at Danmark maa tage sin betydningsfulde Del i dette Arbejde, ogsaa i den kommende Tid.

Himmelstrup: Det ærede Medlem Hr. Drachmann berørte i sin Tale en Række Problemer af stor og betydelig Interesse: Spørgsmaalet om de internationale Karteller, om Rationaliseringen af Europas Erhvervsliv og en Række andre meget store Problemer. Men det forekommer mig ærligt talt, at disse Problemer ikke har nogen direkte Forbindelse med den Konvention og den Protokol, som der er Tale om i dette Øjeblik at ratificere. De kunde derimod, forekommer det mig, med Rette rejses og er i Virkeligheden ogsaa rejst i den Protokol, som er hæftet til selve Forslaget som Bilag 2, og som vedrører Programmet for de fremtidige Forhandlinger. Dér er de blevet rejst, og dér kan de med Rette henføres. Det forekommer mig derfor, at saafremt det ærede Medlem Hr. Drachmann virkelig har Interesse i at faa disse Problemer diskuteret, vilde den rette Vej for ham være nu at give sin Tilslutning til Ratifikation af Konventionen, som den nu foreligger. Netop derigennem vilde der aabnes Adgang til at komme ind paa Drøftelsen af de Problemer, som er anden Del af den Opgave, der er stillet ved dette Forslag.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre nogle Bemærkninger herom, men vilde gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til det, det ærede Medlem Hr. Drachmann fremførte til Traktatkommissionens Betænkning, og den Stilling, man er kommet til under Drøftelserne indenfor Traktatkommissionen. Det ærede Medlem Hr. Drachmann citerede i saa Henseende de Bemærkninger, hvormed Traktatkommissionens samlede Udtalelse slutter, og hvori det jo siges, at samtidig med at den samlede Kommission fremhæver Ønskeligheden, ja, jeg kan sige Nødvendigheden af at følge den hidtidige Hovedlinie i dansk Traktatpolitik, som jo er en paa én liberal, autonom Enkelttarif hvilende Mestbegunstigelsespolitik — samtidig med at man fastslaar Ønskeligheden og Nødvendigheden heraf, bevarer man ogsaa alle de Fordele i Retning af Mulighed for Forhøjelser og Nedsættelser, som følger af denne Toldautonomi. Her forekommer det mig, at det ærede Medlem Hr. Drachmann vilde mene, at der med denne Konvention sker et Brud paa den Stilling, som er taget her, idet man jo, ved at Konventionens Artikel 4 fastlægger Beskyttelsessatserne indenfor den danske Toldtarif, afskærer sig fra at foretage disse Toldforhøjelser.

Jeg vil gerne først have Lov til at sige, at vi kan efter denne Konvention som før den følge den samme Hovedlinie, som Trak-